лато на такъвъ родитель не ще виде и чуе добро за подражание и примѣръ за бѣдния му животъ, и то гледа и слуша и то постоянно лоши и поши примѣри още отъ малкитѣ си години и въ най-крѣхкитѣ си и впечатлителна възрастъ. И слѣдъ врѣме привикна да слѣда на лошитѣ и непростойни дѣйствия наго на обикновенѣ домашни работи и заповѣдва да си мисли, че това тамъ трѣбва да е порядъкъ свѣтъ; защото дѣтето тамъ свикна съ лошитѣ работи, че тѣ му стенатъ плъть и кръвъ.

На третото мѣсто ние третуваме и послѣдния причина — крайнаго бѣдарство на родителитѣ, поради което често пъти липсватъ средства дори и за насѣщния, което става причина за прѣстъпленія у възрастнитѣ, а колко по-вече за малолѣтнитѣ. Физическитѣ нужди, казахме, нѣкога, сущо, болата и пр. дѣйствуватъ по най-угнетителенъ начинъ върху неукрѣпналата още дѣтска душа. За прилобяванието на тѣзи отъ първа необходимость насѣщни нужди често пъти се не избѣгнатъ стѣснятата, а се слѣдва да се постигнатъ чрезъ -ой се увлѣкли глаша или покриле голотата и бѣдността.

Отъ изложението на Осеновъ се вижда, както и той самъ казва, че ½ отъ извѣрсенитѣ крѣмби отъ малолѣтнитѣ прѣстъпници сѫ дребни крадби и все отъ прайно бѣдни семейства и само 1/3 отъ малолѣтнитѣ прѣстъпници сѫ отъ богати семейства. Слѣдователно, силно жалко не се каква, че ако малолѣтнитѣ прѣстъпници произхождатъ 2/3, отъ бѣдни и крайно бѣдни родители, то главната причина на прѣстъпностьта у тѣхъ е бѣдността, злосѣтенността, отсѫтствието на възпитание и контролъ у дома, въ училището и на улицата. А това тласка малолѣтнитѣ дѣца къмъ прѣстъпление. Общото бѣдняк, на бащитѣ родитель вечерь се връщатъ отъ работа, що не носятъ ни хлѣбъ, ни пилина, защото е избѣгнатъ или е свършилъ сѫрчитѣ. А семейството — дѣцата и жената чакатъ гладъ и то съ голѣмъ апетитъ, защото сѫ виждали съсѣдитѣ слугини и дѣца да прѣнасятъ отъ фурнитѣ бѣлъ хлѣбъ, месени, лъжици, кокошки, прасета и други хубави ястия. Дѣцата впечатлѣ у дѣцата, побитъ отъ играта на улицата, дразнятъ стомаситѣ имъ и тѣ по нужда викатъ мама, хлѣбъ!

(Слѣдва)

Писмо отъ града.

Експлоатацията въ София.

Голѣмъ е експлоатацията, на която сѫ изложени софийскитѣ граждани, особено отъ като живѣенето по Дунава стана свободно. Това бѣше нѣмъ първитѣ дни на декември 1916 год., но отъ тогази насамъ нѣма не малко прѣмени отъ първа необходимость, чиито цѣни сѫ повишени 4—5—6 пъти повече, нѣкали прѣдъ тая времетъ. Чудно изобрѣтателенъ е търговскиятъ умъ! Пошушнали ли се, че въ пещата остуулѣ нѣкои квартали за остуулѣ, веднага резултатитѣ сѫ слѣдвитѣ. А разлика агенциитѣ си и я събиха, като при завършена на своя пазаръ, почна да нараства съ 14—15% повече; разбира за тоа допѣлнително отстрадѣлчи ли стоката Б. и той и купуваше отъ Б. съ 10—15% печалба, като се сѣтили за скоро, дадоха въ послѣдниятъ ни. Слуша В. и той пожелава да я тъкнуне, но Б. продава само една часть. В. се задоволява срѣщу печалба 30—100%. В. е вече осигуренъ за по-голѣмо повишение, защото Б. ще нещо отъ своя страна ще продаде печалба колкото В. иска, а нашитѣ купуваче отъ своя страна другите го продаватъ отъ 3 стоки се повиши съ 18%. Тукъ ще посочимъ цѣнитѣ на месо, пилетата и т. Л. Б. Ч., гостоприемецъ, който ми е 2 месѣца на гости слѣдитѣ достатъчно ясно „Но тая работа съ месо-журнитѣ стоки вѣрна сѫ ежа година, мене ще потвърдятъ тоа. Добрѣ дошли прѣдатитѣ ни, защото експлоатацията е изправена по гоѣмо отъ прѣдполаганата ненатъ. Не се запълнятъ прѣдпоставанията на прогоня ни, азъ виждамъ.

Въпросътъ съ обущарскитѣ труда яче, но сѫщо нѣма. Чистачитѣ на обущата за почва отъ 5—6 пещли врѣме, докато порано се продаваха 25 лв. кгр. и естествено. Съ приближаване на пролѣтта казаното на стоки дребнѣ се приближиха и цѣнитѣ отъ заклания такъвъ вече сѫ все чешко отъ разлитѣ на жѣнитѣ плетения и фабрикати. Въпритѣ отъ рѣка на ръка получатъ цѣнитѣ, а цѣнитѣ на сѣй ред, като прокъ сѫщо, нарастватъ, обаче неизтрайни, дебели и едва ли ще подмятъ бѣла покрѣвка, 35 лв. Но трето мѣсто дохождатъ обущаритѣ, които сѫщо произвеждатъ

Физическатъ трудъ пъкъ е рѣдко сѫщо, дори врастинъ 12 лв. за единъ курсъ прѣвозъ на кола 5 лв., за жарѣчане една кола дърва 5—6 лв. За жарѣ търсѣ я пенирамъ изваниятъ, но като изключѣмъ ума сѫ за надирване оправдания на другата и рѣзачи и като ги не намѣримъ, дохождамъ до заключение, че тѣ сѫ най нещастната класа въ България, защото зимно врѣме прахосватъ ме по нѣкоя дни отъ селенитѣ.

Обаче, общото мое заключение отъ приведенитѣ по-горѣ примѣри е, че въ столицата на днесъ за днесъ царуува бонетитѣ „безсрѣдна експлоатация“.

Всѣки ще ми рече: „нищо ново не казвашъ, дай цѣрат“. Добрѣ, ето го.